

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΟΥ ΠΟΙΟ ΘΑΝΑΙ

Β.ΤΣΙΤΣΑΝΗ

ΧΑΣΑΠΟΖΕΡΒΙΚΟ

Πῆρες τὸν ἄσχημο τὸ δρόμο τῶ-ρα πειὰ πῆρες τὸ
 δρόμο τόν-κα. κατὸν κο-λα. ἑμέ-νο τῆς ἀμο-ρτίας πῆρες τή-νη-κα-τη-φο-ρί-α
 πού θά-σε κά-νη-έ-να-κορ-μίδ-ου-στ-υ-χι. ἑμέ-νο. Μπ-ο-ρεῖ-νά-μέ-κα-
 τὰ-στρε-ψες ἔ-γώ-μω-ς ἑ-λυ-πᾶ-μαι θέ-λω-νά-ζῃ-
 ὦ-γι-νά-δῶ τό-τε-λος σου πο-ιοῦ-θά-ναι.

2. Ἄν-κα-τα-ε-τρά-φη-κα-αἰ-τία-εἶ-θαι-εὐ-
 ἐ-ὐ-πρὸ-μ' ἔ-κα-νε-ς-να-ζῶ-ἐ-ν-τῇ-κα-τα-φ-ρό-ν-ια
 μὰ-τῶ-ρα-πού-μα-θα-πῶ-ς-ζῆ-ς-μέ-τῃ-ν-τρο-πή
 δ-έν-ε-ἔ-μι-θῶ-μὰ-μό-νο-αἰ-ε-θ-ά-νο-μ-αι-ε-μ-π-ό-ν-ια.

3. Μ-έ-κα-τη-γό-ρη-θ-ες-πῶ-ς-ἤ-μου-να-φ-τω-χός
 καί-δ-έ-μ-πο-ρού-σα-με-νά-ζοῦ-με-μ-εῖ-ς-οἱ-δύ-ο
 μὰ-δ-έν-ἐ-κ-έ-φ-τη-κ-ες-κα-θ-ό-λου-δυσ-τυ-χ-ῶ-ς
 πῶ-ς-καί-ἡ-φ-τῶ-χ-εια-ἔ-χει-κά-πο-ιο-μ-ε-γα-λεῖ-ο.